

Όταν οί μάγοι ἔφθασαν στή Ἱεροσόλυμα Ἀγίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου

Όταν ὁ ὁδοιπόρος βρεῖ κάποιον ἄλλο, καλό συνοδοιπόρο, καίρεται τόν κόπο τῆς μακρινῆς ὁδοιπορίας, ἐπειδὴ ξεγελιέται ἀπό τή συντροφιά· καθὼς στηρίζεται δηλαδή, σάν σέ ραβδί, στήν εὐχάριστη συζήτηση, ἔχει τήν αἴσθησι ὅτι συνοδοιπορεῖ μέ σκονισμένα τὰ πόδια, ἀλλά μέ ἀκούραστο τό στόμα. Μοιράζει ἔτσι τόν κόπο τῶν ποδιῶν καί ἐλαφρύνει μέ τή συνομιλία τήν κούραση τῆς μεγάλης πορείας.

Ἔτσι λοιπόν καί οί μάγοι, ὅταν γεννήθηκε ὁ Χριστός, καθὼς εἶδαν τό ἄστρο, καί τό ἔλαβαν αὐτό συνοδοιπόρο, ξεγελοῦσαν –ὅταν κουράζονταν– μέ τήν ἐρώτησι, «ποῦ εἶναι ὁ νεογέννητος Βασιλιάς», τήν ταλαιπωρία τῆς ὁδοιπορίας· ἀνέκριναν δηλαδή μέ τό λόγο τοῦς Ἑβραίους σάν κλέφτες Ἐκείνου πού γεννήθηκε.

Σ’ αὐτούς λοιπόν πού ρωτοῦσαν γιά τόν Βασιλιά, εὐλόγα ἀπαντοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντας: «Τί λοιπόν τολμᾶτε, ξένοι, τί λέτε, ἄνθρωποι; Γιατί ἔχετε ἔρθει, φέρνοντας ἐπικίνδυνη εἶδησι; Γιατί διακηρύσσετε τόν καινούριο βασιλιά στήν πόλιν πού ἔχει ἤδη βασιλιά; Γιατί διακινδυνεύετε τόν ἑαυτό σας σέ πρόωρο τέλος; Γιατί μπήγετε στοὺς τραχήλους σας τή γλῶσσα σάν μάχαιρα; Γιατί ἀνοίγετε τόν τάφο σας μέ τό στόμα, καί τό θάνατο πού κοιμᾶται τόν ξυπνᾶτε γιά νά σᾶς ἀρπάξει; Δέν εἶχε μνήματα ἡ Περσία, ὥστε, νά ἔρθετε ἐδῶ καί, ἐνῶ ἀκόμη ζεῖ ὁ Ἡρώδης, νά ρωτᾶτε γιά ἄλλο βασιλιά;

Ὅταν τὸ ἀκούσει, θὰ ὁμολογήσει σ' ἐσᾶς πολλή εὐγνωμοσύνη καὶ θὰ σᾶς ἀνταμείψει μὲ μεγάλα δῶρα»!.

Ἀλλὰ ἡ ἀπάντηση σ' αὐτὰ ἀπὸ τοὺς μάγους ἦταν σύντομη: «Εἶδαμε, λένε, τὸ ἄστρο του στήν ἀνατολή καὶ ἤρθαμε νὰ τὸν προσκυνήσουμε». Δέν ἀρκέσθηκαν νὰ ρωτήσουν μόνο, ἀλλὰ καὶ νὰ ποῦν γιά προσκύνηση· φανερώνοντας μ' αὐτὴ τὴ φράση ὅτι Αὐτὸς πού γεννήθηκε εἶναι Θεός.

Μόλις λοιπὸν ἔφθασε ἡ εἶδησή τους στὸν Ἡρώδη, ἀφήνοντας αὐτὸς στὸ μετὰξὺ τοὺς μάγους, κάλεσε τοὺς σοφοὺς τῶν Ἰουδαίων, λέγοντας: «Ποῦ θὰ γεννηθεῖ ὁ Χριστός;». Καὶ αὐτοὶ ἀπάντησαν: «Στὴ Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας».

Ὡ τὸ θαῦμα! Γνωρίζουν οἱ Ἰουδαῖοι τὸν τόπο, καὶ ἀποστρέφονται τὸν τεχθέντα· τὴ Βηθλεέμ ἐπαινοῦν, καὶ τὴν οἰκονομία κρύβουν· τὴν Ἰουδαία σημειώνουν, καὶ τὴ δεσποτεία ἀρνοῦνται. Ἄν ἔτσι λέει ἡ Γραφή, γιατί δέν συγκατατίθεστε; Ἄν ἀναγνώσατε, γιατί δέν πιστεύετε; Ἄν θὰ γεννηθεῖ στὴ Βηθλεέμ, γιατί δέν θὰ τὸν προσκυνήσετε;

Ἐπειδὴ λοιπὸν κατάλαβε ὁ Ἡρώδης ὅτι δέν ἤρθαν χωρὶς λόγο οἱ μάγοι νὰ ρωτήσουν, τοὺς κάλεσε κρυφὰ καὶ ρωτοῦσε νὰ μάθει ἀπ' αὐτοὺς τὸ χρόνο πού φάνηκε τὸ ἄστρο, λέγοντάς τους: «Διηγηθεῖτε μου μὲ ἀκρίβεια τὸν τρόπο πού ἤρθατε καὶ πέστε μου τὸ σκοπὸ τῆς ὁδοιπορίας σας. Μὴ μᾶς παρακάμψετε. Ἐμπιστευθεῖτε σ' ἐμένα τὴν αἰτία τῆς παρουσίας σας καὶ πέστε μου ποιὸς εἶναι αὐτὸς πού σᾶς ἔπεισε νὰ προσκυνήσετε ἓναν ἄλλοεθνή. Καὶ ποιό

εἶναι τὸ ἀνάλογο κέρδος γιὰ τὸν τόσο μεγάλο κόπο σας; Ἄν ὅμως αὐτὸς ποὺ σᾶς κάλεσε δὲν εἶναι ἄνθρωπος, ἀλλὰ ἀστερόμορφος ἄγγελος, διηγηθεῖτε μου μὲ ἀκρίβεια τὸ γεγονός τῆς ἀνατολῆς του νὰ μάθω τὸ χρόνο καὶ τὸν καιρὸ, κατὰ τὸν ὁποῖο ἔχουν μάθει καὶ τὰ ἄστρα νὰ ὑπηρετοῦν τὸ βρέφος ποὺ τὰ ἀποστέλλει, ὥστε νὰ ἔρθω καὶ ἐγὼ καὶ νὰ τὸν προσκυνήσω».

Ἀφοῦ λοιπὸν εἶπαν τὸ χρόνο τοῦ πρωτοφανοῦς ἄστρου, ἔφυγαν, παίρνοντας ἐντολὴ ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ μὴν ἐπιστρέψουν στὸν Ἡρώδη. Σ' αὐτοὺς παρουσιάσθηκε πάλι τὸ συνοδοιπόρο ἄστρο, καὶ ἀφοῦ ἦρθε ἐκεῖ ποὺ βρισκόταν τὸ παιδί, ἔμεινε ἀκίνητο, σὰν νὰ διακήρυσσε μὲ αὐτὴ τὴ στάση του καὶ νὰ ἔλεγε: «Αὐτὸς εἶναι ὁ βασιλιάς, ποὺ ἐγὼ σὰν σημαία του προχωροῦσα μπροστὰ σας· αὐτὸς μοῦ ἀναψε τὴ δάδα τοῦ ὁδηγοῦ καὶ μὲ ἔστειλε σ' ἐσᾶς,».

Ποιὸς λοιπὸν ἐρευνώντας θὰ βρεῖ μιὰ τέτοια γέννηση; Ποιὸς λόγος θὰ κατανοήσῃ τὸν τρόπο τοῦ μυστηρίου; Κανεὶς νὰ μὴν προσπαθήσῃ νὰ φθάσῃ τὸν ἀκατάληπτο μὲ ἀνθρώπινες σκέψεις· διότι ἐδῶ δὲν χρειάζονται ἀναλογίες, ἀλλὰ μόνο πίστη.

Σταμάτα νὰ ἐρευνᾷς, ἄνθρωπε, καὶ διδάξου νὰ προσκυνᾷς μαζί μὲ τοὺς μάγους. Μπόρεσε πρῶτα νὰ ἀντικρύσῃς κατευθεῖαν τὶς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου καὶ τότε θὰ ἀτενίσῃς ἀκίνδυνα τὴν παρθενικὴ γέννα. Ἡ θεότητα εἶναι φωτιά ποὺ κατακαίει· ἂν θελήσῃς νὰ ψηλαφήσῃς τὴ φλόγα, θὰ κατακάψῃς τὰ χέρια σου χωρὶς νὰ βρεῖς τίποτε.

Ποιός δηλαδή, όταν γεννήθηκε, συντάραξε τὸν οὐρανὸ μέ τὴν ὑμνωδία τῶν ἀγγέλων; Ποιός ἀνέτειλε ἄστρο καὶ μονάχα τοὺς ἀστρολόγους ἀνέδειξε θεολόγους; Ποιός ὀνομάσθηκε ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους Κύριος, ἂν καὶ ἦταν στήν κοιλιά τῆς μάνας του; Ποιός ὀνομάσθηκε μέ τὸ ὄνομα αὐτό πρὶν ἀκόμη γεννηθεῖ; Ποιός, ἂν καὶ ἦταν στήν κοιλιά τῆς μάνας του, προσκυνήθηκε ποτέ μέ σκίρτημα; Ποιός, ἂν καὶ ἦταν στή μήτρα, δέχθηκε τὸ σεβασμὸ ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ ἦταν στή μήτρα; Ποιός ἔλκυσε τοὺς μάγους ἀπὸ τὴν Περσία γιὰ νὰ τὸν προσκυνήσουν;

Πραγματικά, εἶναι ὥραῖο νὰ θαυμάσουμε τὴν πίστη τους. Δέν δίστασαν νὰ τὸν προσκυνήσουν, ἂν καὶ εἶδαν τὸ σπήλαιο καὶ τὴ μεγάλη φτώχεια· διότι ἔμαθαν μέ τὸ φωτισμὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὅτι γιὰ μᾶς Ἐκεῖνος ἔγινε φτωχός, ἂν καὶ ἦταν πλούσιος· ὅτι κρατᾷ στήν παλάμη του ὅλο τὸν κόσμον, ἂν καὶ γεννήθηκε στὸ σπήλαιο· ὅτι περιβάλλει τὸν οὐρανὸ μέ νέφη, ἂν καὶ περιβάλλεται μέ κουρέλια, ὅπως συνηθίζεται γιὰ τὰ νεογέννητα· ὅτι ἀναπαύεται στοὺς κόλπους τοῦ Θεοῦ-Πατέρα, ἂν καὶ ὡς ἄνθρωπος εἶναι ξαπλωμένος στή φάτνη· καὶ ὅτι βρίσκεται στὸ θρόνον τοῦ Θεοῦ-Πατέρα²⁸, ἂν καὶ βασιτάζεται στήν ἀγκάλη τῆς μητέρας.

Ἀλλὰ ἐμεῖς ἄς δοξάσουμε τὴν ἑνσαρκὴ γέννηση τοῦ Κυρίου ἀπὸ τὴν Παρθένο καὶ τὴν προσκύνησή του ἀπὸ ὅλη τὴν κτίση, προσφέροντας ὁλόκληρη τὴ ζωὴ μας, στὸν Χριστό· στὸν Ὅποῖο πρέπει ἡ δόξα στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.